

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, således at et tilknytningskrav som udgangspunkt anses for egnet til at sikre integrationsformålet, kan der da, uden at dette strider mod restriktionstesten og proportionalitetskravet:
- i) anvendes en praksis, hvorefter der, når ægtefællen med opholdstilladelse i medlemsstaten (referencepersonen) først er kommet dertil som 12-13-årig eller senere, ved vurderingen af referencepersonens tilknytning til medlemsstaten lægges betydelig vægt på følgende: om den pågældende enten har haft et længerevarende lovligt ophold i medlemsstaten på ca. 12 år, eller har haft ophold og et fast arbejde i medlemsstaten, som indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og eventuelle kunder på medlemsstatens sprog, og som uden væsentlige afbrydelser har varet i mindst 4-5 år, eller har haft ophold og et fast arbejde, som ikke indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og kunder på medlemsstatens sprog, uden væsentlige afbrydelser i medlemsstaten i mindst 7-8 år,
 - ii) anvendes en praksis, hvorefter det taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at referencepersonen har bevaret en væsentlig tilknytning til sit hjemland ved at tage på hyppige eller langvarige besøg i hjemlandet, mens korterevarende ferieophold eller skoleophold ikke taler imod en tilladelse,
 - iii) anvendes en praksis, hvorefter det med meget betydelig styrke taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at der foreligger en såkaldt »gift, skilt og gift igen«-situation.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 12. april 2016, ECLI:EU:C:2016:247

⁽²⁾ Domstolens dom af 10. juli 2014, ECLI:EU:C:2014:2066

Sag anlagt den 8. februar 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-91/18)

(2018/C 142/45)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Kyratsou og F. Tomat)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser

- i. i henhold til artikel 19 og 21 i direktiv 92/83/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med direktivets artikel 23, stk. 2, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »permanente destillatører« en punktafgiftssats, der er 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats
- ii. i henhold til artikel 19, artikel 21 og artikel 22, stk. 1, i direktiv 92/83/EØF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/84/EØF ⁽²⁾, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »lejlighedsvis destillatører« en punktafgiftssats, der er endnu lavere, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 24. september 2015 fremsendte Kommissionen en begrundet udtalelse til Den Helleniske Republik, hvoraf det for det første fremgår, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19 og 21 i direktiv 92/83/EØF, sammenholdt med direktivets artikel 23, stk. 2, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »permanente destillatører« en punktafgiftssats, der er 50 % lavere end den normale nationale punktafgiftssats, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats, og for det andet, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, artikel 21 og artikel 22, stk. 1, i direktiv 92/83/EØF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/84/EØF, og artikel 110 TEUF, idet den har undergivet tsiroupo/tsikoudia (brændevin) fremstillet af »lejlighedsvis destillatører« en punktafgiftssats, der er endnu lavere, mens alkoholholdige drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, er undergivet den normale punktafgiftssats.

De EU-retlige bestemmelser om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer fastsætter ikke en reduceret sats for tsiroupo/tsikoudia. Anvendelsen af en endnu lavere punktafgiftssats for tsiroupo/tsikoudia, der er fremstillet af små »lejlighedsvis« destillatører, er endvidere ikke i overensstemmelse med de bestemmelser i direktiv 92/83/EØF, der finder anvendelse, sammenholdt med bestemmelserne i direktiv 92/84/EØF på området. Den gældende græske lovgivning tilsidesætter således for så vidt disse direktiver. Den er samtidig i strid med artikel 110, stk. 1, TEUF, idet den pålægger importerede alkoholholdige produkter, der ligner tsiroupo/tsikoudia, en højere afgift, og med artikel 110, stk. 2, TEUF, idet den indirekte beskytter tsiroupo/tsikoudia i forhold til andre alkoholholdige drikkevarer, der fortrinsvis importeres fra andre medlemsstater, og som befinder sig i et konkurrenceforhold med dette lokale produkt.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/83/EØF af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT 1992, L 316, s. 21).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/84/EØF af 19.10.1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT 1992, L 316, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 13. februar 2018 — Klaus Manuel Maria Brisch

(Sag C-102/18)

(2018/C 142/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Köln

Parter i hovedsagen

Ansøger og kærende: Klaus Manuel Maria Brisch

Præjudicielt spørgsmål

Er det i henhold til artikel 1, stk. 4, i gennemførelsesforordningen til arveforordningen ⁽¹⁾ obligatorisk eller fakultativt at anvende den formular IV (i bilag 4), der er udarbejdet efter rådgivningsproceduren i arveforordningens artikel 81, stk. 2, til anmodning om et europæisk arvebevis, jf. arveforordningens ⁽²⁾ artikel 65, stk. 2?

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1329/2014 af 9.12.2014 om de formularer, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT 2014, L 359, s. 30).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4.7.2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT 2012, L 201, s. 107).
